Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
YVESE BOTA
přednesené dne 3. května 2018 [1]

Věc C-139/17 P

QuaMa Quality Management GmbH
proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Nařízení (ES) č. 2868/95 – Námitka podaná majitelem starší ochranné známky – Oprávnění podat námitku – Postup zápisu převodu straší ochranné známky na nového majitele – Kasační opravný prostředek zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný“

I. Úvod

1. Předmětem této věci je kasační opravný prostředek podaný společností QuaMa Quality Management GmbH (dále jen „navrhovatelka“) proti rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 17. ledna 2017, QuaMa Quality Management v. EUIPO – Microchip Technology (medialbo) (T-225/15, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2017:10), kterým Tribunál zamítl její žalobu podanou proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 19. února 2015 [2] týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Microchip Technology, Inc. (dále jen „vedlejší účastnice“) a Alexandrem Boppem.

2. Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody vycházející zaprvé z porušení čl. 41 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 [3], který upravuje podání námitek proti zápisu ochranné známky, a zadruhé z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, který definuje podmínky, za kterých existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

3. V souladu s požadavkem Soudního dvora se toto stanovisko omezí na analýzu prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

4. V rámci předběžné analýzy spisu se sice zdá, že tento první žalobní důvod vznáší právní otázku týkající se oprávnění vedlejší účastnice vznést námitky [článek 41 nařízení č. 207/2009 a pravidla 15 až 19 nařízení (ES) č. 2868/95 [4]] v kontextu převodu starší ochranné známky na nového majitele (článek 17 nařízení č. 207/2009 a pravidlo 31 nařízení č. 2868/95), avšak z důkladného přezkumu znění tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že navrhovatelka nemůže prokázat žádné zkreslení skutkových okolností a důkazů předložených Tribunálu ani nesprávné právní posouzení, kterým by byl stižen napadený rozsudek.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Spojené věci R 1809/2014-4 a R 1680/2014-4.

3 – Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

4 – Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

5. V rámci tohoto stanoviska navrhuji tedy Soudnímu dvoru, aby první důvod tohoto kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009, zčásti odmítl jako nepřípustný a zčásti zamítl jako neopodstatněný.

II. Skutečnosti předcházející sporu a řízení před Tribunálem

6. Skutečnosti předcházející projednávanému sporu byly podrobně popsány v napadeném rozsudku, na který se tímto odkazuje [5]. Podstatné skutečnosti nezbytné pro pochopení tohoto stanoviska mohou být shrnuty následujícím způsobem.

7. V rámci žaloby podané k Tribunálu navrhovatelka vznesla dva žalobní důvody.

8. Na podporu prvního žalobního důvodu navrhovatelka uvedla, že námitka musí být zamítnuta, neboť byla podána po uplynutí lhůt uvedených v čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009. V okamžiku, kdy byla námitka podána, byla totiž jako majitelka starší ochranné známky zapsána společnost SMSC Europe GmbH, a nikoli vedlejší účastnice. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice před uplynutím lhůty k podání námitek podala pouze žádost o změnu jména a adresy, a nikoli žádost o zápis převodu, nebyla oprávněna k podání námitky podle čl. 17 odst. 7 a čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Navrhovatelka kromě toho tvrdila, že EUIPO nemohl překvalifikovat žádost o změnu jména a adresy na žádost o zápis převodu, jak prokázalo původní zamítnutí první žádosti námitkovým oddělením a podání druhé žádosti vedlejší účastnicí.

9. Tribunál tento žalobní důvod zamítl.

10. Tribunál připomněl v bodech 18 až 27 napadeného rozsudku zásady, na kterých je založeno námitkové řízení, jakož i podmínky vyžadované pro účely podání žádosti o zápis převodu. Na tomto základě dospěl Tribunál v bodě 29 tohoto rozsudku s odkazem na ustanovení čl. 17 odst. 7 a čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 k závěru, že námitku jsou oprávněni podat právní nástupci, kteří ještě nejsou zapsáni v rejstříku jako majitelé, ale na které byla převedena starší ochranná známka, pod podmínkou, že EUIPO obdržel žádost o zápis převodu.

11. Tribunál měl za to, že vedlejší účastnice skutečně odstranila vady žádosti o zápis převodu, podané formou žádosti o změnu jména a adresy, a předložila důkazy o svém oprávnění podat námitku ve lhůtě stanovené EUIPO, a v bodě 35 napadeného rozsudku tedy rozhodl, že námitka podaná současně s žádostí o změnu jména a adresy majitele starší ochranné známky byla podána ve lhůtě ve smyslu čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 s ohledem na ustanovení čl. 17 odst. 7 téhož nařízení ve spojení s pravidlem 31 odst. 1 a 6 nařízení č. 2868/95.

12. Tribunál odmítl argument žalobkyně, podle kterého žádost o změnu příjmení a adresy neměla být překvalifikována na žádost o zápis převodu, když uvedl v bodě 37 napadeného rozsudku, že EUIPO se nemůže opírat pouze o formální název žádosti, aniž by zohlednil její obsah. V tomto ohledu Tribunál nejprve v bodě 38 napadeného rozsudku uvedl, že z žádného ustanovení nařízení č. 207/2009 a č. 2868/95 nevyplývá, že použití správného formuláře je nezbytnou podmínkou platnosti žádosti. Dále v bodě 39 napadeného rozsudku uvedl, že ze žádosti o změnu jména a adresy podané vedlejší účastnicí jasně vyplývá, že jejím účelem byla změna majitele starší ochranné známky. Konečně měl Tribunál v bodě 40 napadeného rozsudku za to, že skutečnost, že námitkové oddělení registrovalo tyto dvě žádosti pod dvěma odlišnými čísly, nemá v žádném případě vliv na závěr, podle něhož byl EUIPO oprávněn zacházet se žádostí o změnu jména a adresy s ohledem na její jednoznačný obsah jako se žádostí o zápis převodu.

5 – Viz body 1 až 12 napadeného rozsudku.

13. Právě s ohledem na tyto skutečnosti Tribunál v bodě 41 napadeného rozsudku uvedl, že se EUIPO nedopustil žádného pochybení, když považoval žádost o změnu jména a adresy za žádost o zápis převodu ve smyslu čl. 17 odst. 7 nařízení č. 207/2009.

14. V bodě 42 napadeného rozsudku tedy Tribunál rozhodl, že odvolací senát správně dospěl k závěru o neexistenci porušení čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ve věci v původním řízení, neboť vedlejší účastnice řízení byla oprávněna podat námitku dne 9. dubna 2013 a tato námitka byla podána ve stanovené lhůtě.

15. Na podporu druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdila, že odvolací senát EUIPO porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že nesprávně posoudil nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

16. Tribunál tento žalobní důvod zamítl poté, co přezkoumal všechny výtky žalobkyně týkající se vymezení relevantní veřejnosti, srovnání dotčených označení a posouzení nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

III. Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

17. Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 17. března 2017 podala navrhovatelka kasační opravný prostředek, kterým se domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a v rámci řešení sporu jím samotným zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. února 2015. Tento kasační opravný prostředek je založen na dvou důvodech vycházejících zaprvé z porušení čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zadruhé z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

18. EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek z důvodu, že je v plném rozsahu neopodstatněný, a aby uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

19. Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soudní dvůr odmítl kasační opravný prostředek z důvodu, že je v plném rozsahu nepřípustný, a aby uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 Tribunálem

20. Prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě Tribunálu vytýká, že měl s ohledem na podmínky stanovené v čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 za to, že vedlejší účastnice řízení byla skutečně oprávněna podat dne 9. dubna 2013 námitku. Navrhovatelka má konkrétně za to, že Tribunál nesprávně vycházel ze zásady, že vedlejší účastnice podala k tomuto datu řádnou žádost o zápis změny majitele ochranné známky, ale při této příležitosti pouze použila nesprávný formulář.

21. Tento důvod kasačního opravného prostředku může být vykládán tak, že spočívá na dvou výtkách.

22. Na podporu první výtky navrhovatelka vytýká Tribunálu, že zkreslil skutkové okolnosti a důkazy, které mu byly předloženy, a především žádost o změnu jména a adresy podanou dne 9. dubna 2013 vedlejší účastnicí, jakož i výzvu EUIPO obsaženou v dopise, který zaslal vedlejší účastnici dne 15. dubna 2013.

23. Na podporu druhé výtky navrhovatelka kromě toho tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení tím, že určil, že podání formuláře nazvaného „*Recordal application*“ (žádost o zápis“) představovalo dostatečný důkaz převodu starší ochranné známky na nového majitele.

A. K první výtce, vycházející ze zkreslení skutkových okolností a důkazů předložených Tribunálu

1. Argumenty účastníků řízení

24. Navrhovatelka Tribunálu vytýká, že zkreslil skutkové okolnosti a důkazy, které mu byly předloženy, konkrétně žádost o změnu jména a adresy podanou vedlejší účastnicí dne 9. dubna 2013, jakož i výzvu EUIPO obsaženou v dopise, který zaslal vedlejší účastnici dne 15. dubna 2013.

25. Pokud jde o žádost o změnu jména a adresy podanou vedlejší účastnicí dne 9. dubna 2013, navrhovatelka tvrdí, že tato žádost nemohla být překvalifikována na žádost o zápis převodu, jelikož EUIPO s posledně uvedenou žádostí nakládal jako s novou žádostí. EUIPO totiž zamítl žádost o změnu jména a adresy – která se navíc týkala všech čtrnácti ochranných známek společnosti SMSC Europe – dne 9. července 2013, a vyhověl následné žádosti o zápis převodu až po uplynutí lhůty k podání námitek, jak vyplývá z obsahu dopisu, který zaslal EUIPO vedlejší účastnici dne 19. června 2013, v němž uvedl, že žádost o zápis převodu byla podána dne 14. června 2013.

26. Pokud jde o dopis, který zaslal EUIPO vedlejší účastnici řízení dne 15. dubna 2013[6], navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil tento dopis, když měl za to, že EUIPO v jeho rámci vyzval vedlejší účastnici k „vyplnění příslušného formuláře týkajícího se žádosti o zápis převodu“[7]. Navrhovatelka tedy vytýká Tribunálu, že nesprávně popsal skutkové okolnosti věci v původním řízení, když tvrdil, že EUIPO stanovil vedlejší účastnici lhůtu „k předložení důkazů týkajících se jejího oprávnění podat námitku, jakož i k odstranění nedostatků souvisejících s její žádostí o zápis převodu“[8]. Podle navrhovatelky totiž EUIPO ve skutečnosti pouze oznámil vedlejší účastnici, že změna se „pravděpodobně“ týkala majitele, a nikoli jména a adresy zapsaného majitele a vyzval ji, aby v této souvislosti předložila „vyjádření“. Navrhovatelka tvrdí, že EUIPO měl pochybnosti o tom, jak je třeba nakládat s žádostí o změnu jména a adresy.

27. Tribunál se tedy protiprávně dopustil příliš širokého výkladu výzvy podané EUIPO.

28. EUIPO a vedlejší účastnice všechny tyto argumenty zpochybňují.

2. Moje posouzení

29. Mám za to, že tato první výtka je nepřípustná vzhledem k povaze a rozsahu soudního přezkumu prováděného Soudním dvorem v řízení o kasačním opravném prostředku.

30. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že podle čl. 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie musí být kasační opravné prostředky omezeny na právní otázky a jsou přípustné pro nedostatek pravomoci a nepříslušnost Tribunálu, pro nedostatky řízení před Tribunálem či pro porušení právních předpisů Unie Tribunálem. Jedině Tribunál je tedy v zásadě příslušný zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a dále tento skutkový stav posoudit. V této souvislosti může Soudní dvůr na základě článku 256 SFEU vykonat pouze přezkum právní kvalifikace uvedených skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil[9].

6 – Navrhovatelka odkazuje na dopis ze dne 14. dubna 2013. Ze skutkových okolností sporu v původním řízení vyplývá, že tento dopis byl zaslán dne 15. dubna 2013.

7 – Toto posouzení vyplývá z bodu 31 napadeného rozsudku.

8 – Toto posouzení vyplývá z bodu 32 napadeného rozsudku.

9 – Viz rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Tomra Systems a další v. Komise (C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 25 a citovaná judikatura).

31. Soudní dvůr tedy není příslušný ke zjišťování skutkového stavu a v zásadě ani k přezkoumávání důkazů, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud byly tyto důkazy získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, jež mu byly předloženy. Posouzení skutkového stavu tedy nepředstavuje, s výhradou případu jeho zkreslení, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku [10].

32. Pokud navrhovatel tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti a důkazy, které mu byly předloženy, může Soudní dvůr provést soudní přezkum.

33. O zkreslení důkazů se jedná, pokud se posouzení skutkového stavu a posouzení existujících důkazů jeví jako zjevně nesprávné, neboť Tribunál podle judikatury Soudního dvora „zjevně překročil meze přiměřeného posouzení“ [11]. Za účelem prokázání existence takového zkreslení tudíž nestačí, aby navrhovatel navrhl výklad odlišný od výkladu použitého Tribunálem, ale musí přesně označit důkazy, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázat analytické nesprávnosti v posouzení Tribunálu, které dle navrhovatelova názoru Tribunál k tomuto zkreslení dovedly. Zkreslení musí konečně zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů, které byly předloženy, ani použít důkazy nové.

34. Na základě těchto zásad a této judikatury tato první výtka dle mého názoru není přípustná.

35. Je pravda, že navrhovatelka uvádí přesným způsobem skutkové okolnosti, které podle ní byly Tribunálem zkresleny, a sice žádost o změnu jména a adresy podanou vedlejší účastnicí dne 9. dubna 2013, jakož i výzvu EUIPO obsaženou v dopise, který zaslal vedlejší účastnici dne 15. dubna 2013. Navrhovatelce se nicméně nepodařilo prokázat zkreslení těchto skutkových okolností, když argumenty, které v této souvislosti uplatňuje, jsou podle mého názoru nedostatečné k prokázání toho, že Tribunál zjevně překročil meze přiměřeného posouzení, jak vyžaduje judikatura Soudního dvora.

36. Pokud jde o argumenty navrhovatelky týkající se údajného zkreslení žádosti o změnu jména a adresy podané vedlejší účastnicí dne 9. dubna 2013, je nutno konstatovat, že navrhovatelka chce ve skutečnosti dosáhnout pouze opětovného přezkumu argumentů předložených Tribunálu. Omezuje se totiž na opakování argumentů, které již předložila Tribunálu za účelem dosažení nového posouzení skutkových okolností, což nespadá, jak bylo uvedeno, do pravomoci Soudního dvora [12].

37. Pokud jde o argumenty navrhovatelky týkající se údajného zkreslení dopisu, který zaslal EUIPO vedlejší účastnici řízení dne 15. dubna 2013, navrhovatelka ve skutečnosti zaměřuje své výhrady na způsob, jakým Tribunál posoudil obsah tohoto dopisu, přičemž navrhuje odlišný výklad, než je výklad, který zvolil tento orgán. Provádí tak vlastní posouzení skutkového stavu a důkazů předložených Tribunálu, avšak podle mého názoru není s to prokázat, že jeho analýza je zjevně nesprávná.

B. K druhé výtce, vycházející z nesprávného posouzení důkazů o oprávnění vedlejší účastnice podat námitky

1. Argumenty účastníků řízení

38. Mám za to, že navrhovatelka na podporu své druhé výtky kritizuje analýzu Tribunálu uvedenou v bodě 30 napadeného rozsudku.

10 – Viz rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Tomra Systems a další v. Komise (C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 26 a citovaná judikatura).

11 – Rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, bod 44).

12 – Viz zejména rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 51 a citovaná judikatura).

39. Tribunál v tomto bodě uvedl následující:

„30. V projednávané věci je nesporné, že vedlejší účastnice podala u EUIPO žádost [o změně názvu a adresy] ze dne 9. dubna 2013 společně s námitkou, která byla předložena ve lhůtě stanovené k tomuto účelu. Informace, které jsou uvedeny v pravidle 31 [odst.] 1 písm. a) až d) nařízení Rady č. 2868/95, jež mají být obsaženy v žádosti o převod, vyplývají z námitky a žádosti [o změnu názvu a adresy] ze dne 9. dubna 2013. *Chybí pouze dostatečný důkaz o převodu* v souladu s pravidlem 31 odst. 5 nařízení č. 2868/95 a částí E, oddílem 3, kapitolou 1 bodem 3.5 pokynů [o] řízení před EUIPO[[13]] [14].“

40. Navrhovatelka má za to, že je nepřesné tvrdit, že předložení formuláře nazvaného „*Recordal application*“ (žádost o zápis), představovalo dostatečný důkaz převodu starší ochranné známky na nového majitele. Provádění důkazů podle navrhovatelky vyžadovalo, aby vedlejší účastnice prokázala, že k převodu skutečně došlo ve lhůtě k podání námitek, a nikoli po jejím uplynutí. Podle navrhovatelky přitom formulář „*Recordal application*“ (žádost o zápis) ani žádná jiná písemnost ve spise neumožňují tuto skutečnost prokázat.

41. EUIPO a vedlejší účastnice všechny tyto argumenty zpochybňují.

2. Moje posouzení

42. Mám za to, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

43. Zakládá se totiž na nesprávném výkladu bodu 30 napadeného rozsudku. V tomto bodě se Tribunál omezil na uvedení skutečností, které, jak vyplývá z použití výrazu „je nesporné“ v úvodu tohoto bodu, byly mezi účastníky řízení prokázány a nebyly jimi zpochybňovány. Tím, že „[v]šak chybí pouze dostatečný důkaz o převodu, v souladu s pravidlem 31 odst. 5 nařízení č. 2868/95 a částí E, oddílem 3, kapitolou 1 bodem 3.5 pokynů EUIPO“, Tribunál pouze vzal na vědomí ustanovení uvedená v pravidle 31 odst. 1 a 5 nařízení č. 2868/95, jakož i v pokynech EUIPO a nikterak netvrdil, že vedlejší účastnice podáním tiskopisu „*Recordal application*“ (žádost o zápis) poskytla dostatečný důkaz převodu, údajně vyžadovaný EUIPO. Otázka, zda podání takového formuláře představovalo dostatečný důkaz oprávnění vedlejší účastnice podat námitky ve smyslu těchto ustanovení, nebyla před Tribunálem vznesena a nebyla předmětem diskuse.

44. I kdyby byl tento bod výslovně uplatněn před Tribunálem, mám za to, že navrhovatelka nezpochybňuje skutečnost, že údaje uvedené v pravidle 31 odst. 1 písm. a) až d) nařízení Rady č. 2868/95, jež mají být obsaženy v žádosti o zápis převodu, vyplývaly již ze sdělení o námitce a z žádosti o změnu jména a adresy, podané dne 9. dubna 2013, jak uvedl Tribunál v bodě 30 napadeného rozsudku. Třebaže navrhovatelka v rámci svých úvah odkazuje mimo jiné na „dokazování“, uvádím, že zároveň nezpochybňuje výklad ani použití pravidla 31 odst. 1 a 5 nařízení č. 2868/95, jakož i části E, oddílu 3, kapitoly 1 bodu 3.5 pokynů EUIPO, a zejména pravidla 31 odst. 5 tohoto nařízení Tribunálem, ze kterého jasně vyplývá, že podpis žádosti o zápis převodu zapsaným majitelem starší ochranné známky a jeho právním nástupcem představuje dostatečný důkaz o převodu ve smyslu čl. 17 nařízení č. 207/2009. Navrhovatelka se tak sice snaží vysvětlit důvody, proč byl důkaz o převodu podle jejího názoru nedostatečný k prokázání oprávnění vedlejší účastnice podat námitky, neuvádí však žádné nesprávné právní posouzení, kterým by byl stižen napadený rozsudek.

45. S ohledem na tyto skutečnosti mám tedy za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný.

13 – Dále jen „pokyny EUIPO“.

14 – Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

46. S ohledem na všechny tyto úvahy zastávám názor, že první důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009, je tedy zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný.

V. Závěry

47. Na základě výše uvedených úvah navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl následovně:

„První důvod kasačního opravného prostředku je zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný.“